

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

FONYÓDI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(30799/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. október 7.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Fonyódi kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Sajó András,
Nona Tsotsoria,
İşıl Karakaş *bírák*,
és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*,
2008. szeptember 16-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (30799/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Fonyódi Gyuláné („a kérelmező”) 2004. július 29-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Kiss D., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Hóltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2007. december 18-án a Második Kamara Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül megvizsgálásra (29. Cikk 3. bek.).

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1950-ben született és Budapesten él.

5. Plasztikai sebészeti beavatkozás következtében elszenvedett komplikációkkal összefüggésben a kérelmező 1992. február 13-án kártérítési pert indított egy kórház ellen.

6. Több tárgyalást és szakvélemény beszerzését követően a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1994. október 11-én közbenső határozatban megállapította a kérelmező kártérítési igényének jogalapját. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság 1995. november 7-én helyben hagyta ezt a határozatot.

7. Ezt követően az eljárás a Kerületi Bíróság előtt folytatódott. 1996-ban a kérelmező kiterjesztette keresetét. Több tárgyalást és szakvélemény beszerzését követően a Kerületi Bíróság 2000. január 27-én részben helyt adott a kérelmező keresetének. 2001. január 24-én a Fővárosi Bíróság megváltoztatta a határozatot.

8. 2003. június 25-én a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte ezeket a határozatokat, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

9. A megismételt elsőfokú eljárásban a Kerületi Bíróság több tárgyalást követően 2006. október 31-én arra kötelezte az alperest, hogy a kérelmező javára 1,9 millió forint kártérítést, ezen összeg kamatait, továbbá visszamenőlegesen és a jövőre nézve havi járadékot fizessen.

10. 2008. február 19-én a Fővárosi Bíróság helyben hagyta ezt az ítéletet.

11. 2008. május 6-án az elsőfokú ítélet kijavításra került.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

12. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében foglalt „ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

13. A Kormány vitatta az állítást.

14. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás azon időpontbeli állapotát is. A Bíróság észrevételezi, hogy 1992 novemberében az eljárás már csaknem kilenc hónapja folyamatban volt.

15. A szóban forgó időszak 2008. május 6-án zárult le. Ilyen módon az eljárás három bírósági szinten tizenöt és fél évig tartott.

A. Elfogadhatóság

16. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. A Bíróság

továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

17. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

18. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

19. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

20. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

21. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

22. A kérelmező 10000000¹ forint vagyoni és 7000000² forint nem vagyoni kártérítést követelt.

23. A Kormány vitatta az igényeket.

24. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányosság alapon a Bíróság 14400 eurót ítél meg számára ilyen címen.

¹ 42700 euró

² 29900 euró

B. Költségek és kiadások

25. A kérelmező 3200000¹ forintot kért a hazai bíróságok előtt felmerült költségek továbbá 300000² forintot a Bíróság előtt felmerült költségek megtérítésére.

26. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

27. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult a költségek és kiadások megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és összegüket tekintve ésszerűek. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező költségtérítés iránti igényét semmilyen dokumentummal nem támasztotta alá, így az igényt el kell utasítani.

C. Késedelmi kamat

28. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 14400 (tizennégyezer négyszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank

¹ 13666 euró

² 1281 euró

marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. október 7-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök